

Sesiunea 6: Judecățile Trâmbițelor (Apoc. 8-9)**I. A ȘAPTEA PECETE ȘI DECLANȘAREA JUDECĂȘILOR TRÂMBIȚELOR (APOC. 8.1-6)**

Cînd a rupt Mielul pecetea a șaptea, s'a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas. Și am văzut pe cei șapte îngeri, cari stau înaintea lui Dumnezeu; și li s'au dat șapte trâmbițe. Apoi a venit un alt înger, care s'a oprit în fața altarului, cu o cădelniță de aur. I s'a dat tămâie multă, ca s'o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur, care este înaintea scaunului de domnie. Fumul de tămâie s'a ridicat din mîna îngerului înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților. Apoi îngerul a luat cădelnița, a umplut-o din focul de pe altar, și l-a aruncat pe pămînt. Și s'au stîrnit tunete, glasuri, fulgere și un cutremur de pămînt. Și cei șapte îngeri, cari aveau cele șapte trâmbițe, s'au pregătit să sune din ele. (Apoc. 8.1-6)

- A. Judecata celei de a șaptea peceți constă în rugăciunea cu ungere (Apoc. 8.3-4) care declanșează focul lui Dumnezeu pe pămînt (Apoc. 8.5) și judecățile celor 7 trâmbițe (Apoc. 8.6). În cer se va produce o tăcere îngrozitoare, însă glorioasă, în anticiparea declanșării depline a judecăților lui Dumnezeu. Cei 7 îngeri sunt poziționați pentru a declanșa judecățile Vremurilor din Urmă, care vor culmina cu reîntoarcerea lui Isus și distrugerea nelegiurii. În templu, preotul avea nevoie de aproximativ o jumătate de oră pentru a arde tămâie (Lev. 16:13-14; Lc. 1:10, 21).
- B. *Cele cinci aspecte ale celor 7 peceți* includ trimiterea celor 7 îngeri cu trâmbițe, un alt înger primește tămâie cerească pentru a sprijini mișcarea de rugăciune, declanșând foc pe pămînt, împreună cu tulburări cosmice și cutremure. Vedem în cer „tămâierea” din cer care consta în rugăciune, închinare și proclamare profetică în jurul Tronului.
- C. Judecățile lui Dumnezeu nu sunt declanșate peste sfinți ci prin ei, scopul celor 7 trâmbițe este declanșarea judecății peste împărăția întunericului pentru a împiedica imperiul lui Antihrist de la a mai răspândi răul și a persecuta sfinții, în timp ce creează un context optim pentru ca multe suflete să fie mântuite.

II. AJUTOR CERESC PENTRU MIȘCAREA DE RUGĂCIUNE A VREMURILOR DIN URMĂ (APOC. 8.3-4)

I s'a dat tămâie multă, ca s'o aducă, împreună cu rugăciunile tuturor sfinților. (Apoc. 8.3)

- A. Îngerul va primi tămâie cerească „multă” pentru a o aduce împreună cu rugăciunile sfinților în vederea întăririi supranaturale a mișcării globale de rugăciune. A cincea pecete se focalizează asupra rugăciunii martirilor, iar a șaptea pecete ne arată ajutorul ceresc pe care îl primim.
- B. Rugăciunile sfinților sunt imperfecte datorită slăbiciunii noastre omenești. Singurul lucru care este necesar de „adăugat” rugăciunilor noastre este mijlocirea (tămâie) desăvârșită a lui Isus, pe care Dumnezeu o „oferă” îngerului.

Hristos... stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi! (Rom. 8.34)

- C. Mișcarea de rugăciune a Vremurilor din Urmă declanșează peste Antihrist judecățile trâmbițelor lui Dumnezeu (8:6–9:21). Creștinismul nu se rezumă la a scăpa de iad ci la a domni cu Isus, Împăratul nostru Mire, aducând pe pământ Împărăția Sa, așa cum este în ceruri și alungând în întregime răul de pe pământ prin rugăciune.

III. DECLANȘAREA PRIN MIJLOCIRE A JUDECĂȚII CELOR ȘAPTE TRÂMBIȚE

Și cei șapte îngeri, cari aveau cele șapte trâmbițe, s'au pregătit să sune din ele. (Apoc. 8.6)

- A. Judecățile trâmbițelor au un triplu scop: judecată peste imperiul lui Antihrist, o atenționare izbăvitoare pentru necredincioși și răzbunarea sfinților. Trâmbițele atenționează spunând că urmează ceva și mai sever. Judecata este limitată la 1/3 din efective, după cum este subliniat de 12 ori în Apoc. 8.7-12.
- B. Cele 7 trâmbițe sunt **literale** (nu pur și simplu simbolice), **viitoare** (împlinirea lor are loc în viitor), **enumerate** (declanșate în ordine) și **progresive** (cresc în intensitate). Primele patru trâmbițe pedepsesc imperiul lui Antihrist distrugând resursele naturale care susțin viața, fără a se atinge în mod direct de oameni. Următoarele două trâmbițe se intensifică, afectând în mod direct oamenii prin chinuri demonice, ucigând mai apoi 1/3 din rasa umană.
- C. Judecățile trâmbițelor și ale potirelor își au corespondență în cele zece urgii din Egipt, împotriva lui Faraon (Ex. 7-12). Ele vor distruge resursele armatelor lui Antihrist. Zidurile Ierihonului au căzut după ce Iosua a sunat din șapte trâmbițe (Ios. 6). Aceasta este o imagine profetică a căderii împărăției lui Antihrist.
- D. După cum Moise a declanșat plăgile sau necazurile peste Egipt, prin rugăciune și primii apostoli au declanșat puterea lui Dumnezeu prin rugăciune, în cartea Faptelor, tot astfel Necazul cel Mare va fi declanșat prin Biserica în rugăciune. Minunile Exodului și ale Faptelor vor fi combinate și multiplicat la nivel global. Profeții Vechiului Testament au proorocit că minunile din Egipt se vor petrece și în Vremurile din Urmă (Mic. 7:15; Isa. 10:22-25; 11:12-16; 30:30; Ier. 16:14-15; 23:7-8; Ezech. 38:22; Ioel 2:30).

va face și el lucrările pe cari le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl (Ioan 14.12)

„Îți voi arăta lucruri minunate, -zice Domnul, ca în ziua când ai ieșit din țara Egiptului.” (Mica 7.15)

- E. Cartea Apocalipsei este **Cartea Faptelor Vremurilor din Urmă** și ne-a fost dată pentru a umbla în rugăciune, cunoscând desfășurarea judecăților. Este un **manual de rugăciune canonizat**, care echipează Biserica pentru a intra în parteneriat, prin rugăciune, cu Isus. Imaginează-ți sute de milioane de credincioși uniți în rugăciune, având ca manual această carte care ne descoperă planul de acțiune al lui Isus. Biserica în unitate va declanșa judecata peste Satan în mod similar cu activitatea lui Moise. Mișcarea de rugăciune globală va avea nevoie de unitate globală în rugăciune pentru a declanșa acest nivel de autoritate împotriva lui Antihrist, având ca rezultat schimbarea istoriei.

- F. Tema principală a Necazului este judecata lui Dumnezeu împotriva imperiului lui Antihrist, care este declanșată prin Biserica Vremurilor din Urmă, sub conducerea lui Isus. Tema secundară este necazul pricinuit credincioșilor de Antihrist (Apoc. 12:12; 13:4, 8). În cartea Faptelor, unii au fost martirizați, totuși tema primară a fost reprezentată de faptele Duhului, prin mijlocirea apostolilor.
- G. Unii așteaptă să fie răpiți pentru a scăpa de Necaz. Isus așteaptă ca Biserica să fie pregătită în dragoste, înțelepciune și credință, pentru a declanșa Necazul prin rugăciune. Nu trebuie să ne temem de Necaz, privindu-ne ca victime neputincioase care caută să scape de el. Mai degrabă noi îl declanșăm, sub conducerea Lui.

așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu (2 Petru 3.12)

IV. PRIMELE PATRU TRÂMBIȚE: DISTRUGEREA RESURSELOR NATURALE (APOC. 8.7-12)

Îngerul dintui a sunat din trâmbiță. Și a venit grindină și foc amestecat cu sânge, cari au fost aruncate pe pământ: și a treia parte a pământului a fost ars, și a treia parte din copaci au fost arși, și toată iarba verde a fost arsă. Al doilea înger a sunat din trâmbiță. Și ceva ca un munte mare de foc aprins a fost aruncat în mare; și a treia parte din mare s'a făcut sânge; și a treia parte din făpturile, cari erau în mare și aveau viață, au murit; și a treia parte din corăbii au pierit. Al treilea înger a sunat din trâmbiță. Și a căzut din cer o stea mare, care ardea ca o făclie; a căzut peste a treia parte din râuri și peste izvoarele apelor. Steaua se chema „Pelin”; și a treia parte din ape s'au prefăcut în pelin. Și mulți oameni au murit din pricina apelor, pentru că fuseseră făcute amare. Al patrulea înger a sunat din trâmbiță. Și a fost lovită a treia parte din soare, și a treia parte din lună, și a treia parte din stele, pentru că a treia parte din ele să fie întunecată, ziua să-și piardă a treia parte din lumina ei, și noaptea de asemenea. (Apoc. 8.7-12)

- A. Primele patru trâmbițe distrug resursele imperiului lui Antihrist (8:6-12) afectând diverse domenii ale mediului înconjurător (copaci, iarbă, râuri, cer), resursele de hrană (vegetație, carne, pești) precum și comerțul pe mare, resursele de apă, lumină și căldură (soare, lună, stele). Scopul lor este acela de a pedepsi nu a ucide. Limitarea trâmbițelor la 1/3 din efectiv, atenționează și oferă oportunitatea pentru pocăință.
- B. Ele sunt evenimente supranaturale din partea lui Dumnezeu, prin natură (primele patru trâmbițe) și demoni (trâmbița cinci și șase). Ele nu trebuie înțelese ca acțiuni naturale, portretizate în limbaj simbolic.
- C. Prima trâmbiță va distruge resursele de hrană, arzând 1/3 din vegetația pământului (Apoc. 8.7). O „furtună meteorică” supranaturală, cu grindină și foc va arde copacii și iarba pământului.
- D. A doua trâmbiță va distruge rezervele de hrană și comerțul pe mare (Apoc. 8.8-9). Un obiect arzător mare, asemănător unui munte, va cădea din cer, transformând 1/3 din mare în sânge și va distruge 1/3 din mări și corăbii. Este vorba despre o mare anume precum Mediterana? (Apoc. 18:18; Isa. 2:12-16). A doua trâmbiță corespunde primei urgii a Egiptului, când apa râurilor s-a transformat în sânge cauzând moartea peștilor și poluarea țării (Ex. 7:14-25; Ps. 105:29; 78:43-44).

- E. A treia pecete va otrăvi 1/3 din apa dulce a pământului (Apoc. 8.10-11). O stea mare arzătoare va cădea din cer. Această masă meteorică va otrăvi apa dulce (râuri și izvoare) astfel încât orice provizie de apă ca fi otrăvită. Sfinții vor fi protejați în mod asemănător Israelului, în timpul urgiei peste apele Nilului (Exod. 7:14-25).
- F. A patra trâmbiță va distruge lumina și căldura, întunecând 1/3 din soare, lună și stele (Apoc. 8.12). Această lucrare supranaturală a lui Dumnezeu va afecta căldura, sănătatea, agricultura, călătoriile etc. faptul că nu înțelegem cum acest lucru se va desfășura nu constituie un motiv rezonabil pentru a privi evenimentul ca simbolic. Această trâmbiță își are corespondent în a noua urgie egipteană, de care Israelul a fost protejat (Ex. 10:21-23).
- Domnul a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer, și va fi întunec peste țara Egiptului, așa de întunec de să se poată pipăi.” Moise și-a întins mâna spre cer; și a fost întunec besnă în toată țara Egiptului, timp de trei zile. Nici nu se vedeau unii pe alții, și nimeni nu s'a sculat din locul lui timp de trei zile. Dar, în locurile unde locuiau toți copiii lui Israel, era lumină. (Ex. 10.21-23)**
- G. Primele cinci trâmbițe (Apoc. 8:7-12) au corespondență în urgiile din Egipt. Prima (8.9) corespunde focului și sângelui (Ex. 9:22-26). A doua și a treia (8.8-11) corespunde primei urgii, a schimbării Nilului în sânge (Ex. 7:19-25). A patra (8:12) are corespondență în a noua urgie a întunericului (Ex. 10:21-23) și a cincea în a opta urgie a lăcustelor (Ex. 10:12-20).

V. ÎNȚELEAGÂND A CINCEA ȘI A ȘASEA TRÂMBIȚĂ (APOC. 9)

- A. A cincea și a șasea trâmbiță eliberează două armate demonice pe pământ. Într-un anumit sens, demonii sunt eliberați ca răspuns la închinarea și mijlocirea celor care îi urmează cu fidelitate.
- B. Demonii urăsc oamenii care i se închină la fel de mult pe cât îi urăsc pe creștini, deoarece demonii sunt plini de mânie și ură. Ura lui Satan nu este manifestată în mod deschis, înainte de a cincea și a șasea trâmbiță. Încă de la început, Satan a fost un ucigaș (Ioan 8.44). el nu se schimbă niciodată. Mulți oameni vor fi înșelați crezând că Satan le va oferi favoruri datorită închinării lor dedicate, înaintea lui.
- C. La vremea acestor trâmbițe, oamenii vor fi dați pe mâna Satanei pentru a trăi groaza furiei sale, având oportunitatea să se pocăiască înainte de a înainta mai mult în rău, primind semnul Fiarei, care este hulă împotriva Duhului (Mt. 12:31-32). Dumnezeu vrea ca necredincioșii să vadă adevărul cu privire la Satan.
- pe cari i-am dat pe mâna Satanei, ca să se învețe să nu hulească. (1 Tim. 1.20)**
- am hotărît ca un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mîntuit în ziua Domnului Isus. (1 Cor. 5.5)**
- D. Isus respectă alegerea celor nelegiuți lăsându-i în păcatul pe care aceștia îl iubesc (Rom. 1:24-28).
- De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că își necinstesc singuri trupurile; căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s'au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvîntat în veci! Amin.**

Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuințarea firească a lor într'una care este împotriva firii; tot astfel și bărbații, au părăsit întrebuințarea firească a femeii, s'au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase, și au primit în ei înșiși plata cuvenită pentru rătăcirea lor. Fiindcă n'au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestamate, ca să facă lucruri neîngăduite. (Rom. 1.24-28).

E. Dumnezeu onorează voința liberă a oamenilor, oferindu-le ceea ce ei cer, prin dorința lor de a se afunda tot mai mult în împărăția întunericului. În cadrul primelor peceti, Dumnezeu își ridică îngrădirile de peste oameni, astfel încât ura lor se poate manifesta liber. În mod asemănător, în cadrul celei de a cincea și a șasea trâmbiță, Dumnezeu își ridică îngrăditurile de peste domeniul demonic. Astfel se manifestă în mod liber nelegiuirea întunericului. A cincea și a șasea pecete deschid cerul pentru activitatea angelică (Apoc. 6.9-11; 8.3-5). În contrast, a cincea și a șasea pecete deschid tărâmul demonic pentru a elibera demoni.

F. Păcatul va atinge cotele cele mai înalte din istoria omului, în generația în care se întoarce Domnul. Plinătatea păcatului oamenilor se va vedea în acțiunile lor (Apoc. 9.21).

La sfârșitul stăpînirii lor, cînd păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica un împărat fără rușine și viclean. (Dan. 8.23)

Și nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furtișagurile lor. (Apoc. 9.21)

G. Imperiul lui Antihrist va fi un „Faraon corporativ al Vremurilor din Urmă” cu inima împietrită. Vor fi mai mulți oameni demonizați pe pământ cum nu au mai fost vreodată. Va fi cu adevărat o zi înfricoșătoare. Păcatul se va înmulți pe scară globală (Apoc. 14:18; 17:4; 18:5).

H. Oamenii Îl vor urî din toată inima pe Isus, adevărul și sfinții și îl vor iubi pe Antihrist și păcatul. Sfinții vor fi uciși (Dan. 7:21, 25; 8:24; 12:7, 10; Apoc. 6:9-11; 7:9, 14; 9:21; 11:7; 13:7, 15; 16:5-7; 17:6; 18:24; 19:2; Mt. 10:21-22, 28; 24:9; Lc. 12:4-7; 21:16-19; Ioan 15:18-16:4).

VI. A CINCEA TRÂMBIȚĂ: CHIN PRIN INTERMEDIUL LĂCUSTELOR DEMONICE (APOC, 9.1-11)

Îngerul al cincelea a sunat din trâmbiță. Și am văzut o stea care căzuse din cer pe pământ. I s'a dat cheia fîntînii Adîncului, și a deschis fîntîna Adîncului. Din fîntînă s'a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare. Și soarele și văzduhul s'au întunecat de fumul fîntînii. Din fum au ieșit niște lăcuste pe pământ. Și li s'a dat o putere, ca puterea pe care o au scorpiele pămîntului. Li s'a zis să nu vatăme iarba pămîntului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, ci numai pe oamenii, cari n'aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu. Li s'a dat putere nu să-i omoare, ci să-i chinuiască cinci luni; și chinul lor era cum e chinul scorpiei, cînd înțeață pe un om. În acele zile, oamenii vor căuta moartea, și n'o vor găsi; vor dori să moară, și moartea va fugi de ei. Lăcustele acelea semănau cu niște cai pregătiți de luptă. Pe capete aveau un fel de cununi, cari păreau de aur. Fețele lor semănau cu niște fețe de oameni. Aveau părul ca părul de femeie, și dinții lor erau ca dinții de lei. Aveau niște platoșe ca niște platoșe de fer; și vuietul, pe care-l făceau aripile lor, era

ca vuietul unor care trase de mulți cai, cari se aruncă la luptă. Aveau niște cozi ca de scorpii, cu bolduri. Și în cozile lor stătea puterea, pe care o aveau ca să vatăme pe oameni cinci luni. Peste ele aveau ca împărat pe îngerul Adâncului, care pe evreiește se cheamă Abaddon iar pe grecește Apolion. (Apoc. 9.1-11)

- A. Cea de-a cincea trâmbiță declanșează armata de lăcuste demonice care aduc produc mare durere, înțepând oamenii care nu au pecetea lui Dumnezeu. Detaliile acestei proorocii includ nume, ranguri, descrieri și chinuri specifice. Detaliile specifice din Scriptură presupun interpretarea literală.
- B. Un înger sfânt coboară din cer având cheia pentru a deschide Adâncul. Isus are toate cheile domeniului spiritual (Mt. 16:18-19; Apoc. 1:18; 3:7). Activitatea acestui înger are corespondență cu acțiunile altui înger sfânt care are cheia Adâncului, pentru a-l lega pe Satan.
Apoi am văzut pogorându-se din cer un înger, care ținea în mână cheia Adâncului (Apoc. 20.1)
- C. Unii demoni sunt ținuți în lanțuri (2 Pet 2:4), ca și instrumente ale lui Dumnezeu pentru judecata Vremurilor din Urmă, pentru a-i chinui pe cei care au primit semnul Fiarei. Adâncul este o temniță temporară pentru îngerii căzuți care vor fi eliberați în Vremurile din Urmă. Este o prăpastie adâncă. De la suprafața pământului care este deocamdată pecetluită.
- D. Lăcustele sunt ființe supranaturale demonice, nu lăcuste naturale. Ele pot face diferența dintre credincioși și necredincioșii care nu au pecetea lui Dumnezeu. Această pecete nu este limitată la cei 144.000 din Apoc. 7. Sfinții primesc o pecetluire divină care le oferă protecție fizică și spirituală (Apoc. 9.4)
Li s'a zis să nu vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, ci numai pe oamenii, cari n'aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu. (Apoc. 9.4)
Iată că v'am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma. (Lc. 10.19)
- E. Înțepătura scorpionului nu aduce pocăința dorită, ci oamenii doresc să moară. Chinul cauzat de această înțepătură îi conduce pe oameni la disperare și panică până acolo încât caută să se sinucidă, însă nu reușesc. Într-un mod nespecificat, ei nu se pot sinucide. Avem o oarecare corespondență cu cea de-a zecea urgie a lăcustelor (care au distrus hrana, însă nu au produs durere; Ex. 10.12).
- F. Ioan a descris armata demonică de lăcuste (9.7-11) comparând-o cu cai pregătiți pentru bătălie, purtând coroane de aur și având fețe omenești. Ierarhia lui Satan cuprinde un împărat demonic numit **Abaddon** (ebraică) sau **Apolion** (greacă) sau **nimicitorul** pentru a-și descrie scopul.

VII. A ȘASEA TRÂMBIȚĂ: MOARTE ADUSĂ DE CĂLĂREȚI DEMONICI (APOC. 9.12-21)

Îngerul al șaselea a sunat din trâmbiță. Și am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu, și zicînd îngerului al șaselea, care avea trâmbița: „Desleagă pe cei patru îngeri, cari sînt legați la rîul cel mare Eufrat!” Și cei patru îngeri, cari stăteau gata

pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, au fost deslegați, ca să omoare a treia parte din oameni. Oștirea lor era în număr de douăzeci de mii de ori zece mii de călăreți; le-am auzit numărul. Și iată cum mi s'au arătat în vedenie caii și călăreții: aveau platoșe ca focul, iacintul și pucioasa. Capetele cailor erau ca niște capete de lei, și din gurile lor ieșea foc, fum și pucioasă. A treia parte din oameni au fost uciși de aceste trei urgii: de focul, de fumul și de pucioasa, cari ieșeau din gurile lor. Căci puterea cailor stătea în gurile și în cozile lor. Cozile lor erau ca niște șerpi cu capete, și cu ele vătămau. Ceilalți oameni, cari n'au fost uciși de aceste urgii, nu s'au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine dracilor și idolilor de aur, de argint, de aramă, de piatră și de lemn, cari nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble. Și nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furtișagurile lor. (Apoc. 9.21)

- A. În timpul celei de-a șasea pecete și celei de-a cincea trâmbiță, oamenii vor căuta să moară (Apoc. 6:16; 9:6). Rugăciunea lor nu este ascultată, în timp ce demonii cărora li se închină îi ucid. Patru ființe demonice sunt eliberate pentru a conduce o vastă armată demonică pentru a ucide 1/3 din rasa umană, având ca paralelă cea de-a zecea urgie (Ex. 12:29-32).
- B. În scopul accentuării, Ioan a repetat de două ori că 1/3 din omenire va fi ucisă (Apoc. 9:15, 18) până în anul 2025 e.n., populația lumii va număra aprox 8 miliarde de oameni. Dacă ¼ dintre aceștia mor la cea de-a patra pecete din Apoc. 6.8 (2 miliarde), vor rămâne 6 miliarde. Cea de-a șasea trâmbiță indică faptul că încă 1/3 din acest total de 6 miliarde ceea ce însumează 4 miliarde de victime. Dacă în ultimii 3 ½ ani ai Necazului cel Mare, atunci zilnic, vor muri în medie 3 milioane de oameni. În doar 3 ½ ani, totalul victimelor va fi de 100 de ori mai mare decât în cel de-al Doilea Război Mondial.
- C. Cel de-al șaselea înger este însărcinat de către îngerul care slujește la altarul mijlocirii să elibereze cei patru îngeri ai morții, ca și răspuns la mișcarea de rugăciune a Vremurilor din Urmă (Apoc. 8.3-5). Coarnele altarului era un loc de „azil” unde se putea striga pentru îndurare. Îngerii buni nu sunt legași, ci doar cei demonici (2 Pet. 2:4; Iuda 6) până în Vremurile din Urmă, pentru a fi folosiți ca instrumente ale judecății.

Îngerul al șaselea a sunat din trâmbiță. Și am auzit un glas din cele patru coarne ale altarului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu, zicând îngerului al șaselea, care avea trâmbița: „Deslegă pe cei patru îngeri, cari sînt legați la rîul cel mare Eufrat!” (Apoc. 9.13-14)

- D. Dumnezeu îi însărcinează să ucidă 1/3 din rasa umană. Ei sunt demoni speciali pregătiți pentru o lucrare specifică de judecată în Vremurile din Urmă. Cei patru îngeri conduc o armată demonică de 200 de milioane de călăreți. Este posibil ca fiecare să conducă un efectiv de 50 de milioane de călăreți demonici.

Și cei patru îngeri, cari stăteau gata pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, au fost deslegați, ca să omoare a treia parte din oameni. Oștirea lor era în număr de douăzeci de mii de ori zece mii de călăreți; le-am auzit numărul. (Apoc. 9.15-16)

- E. Imperiul lui Antihrist va fi un „Faraon corporativ al Vremurilor din Urmă”, cu inimi împietrite. Pe pământ vor fi mai mulți oameni demonizați decât în orice perioadă a istoriei, în timp ce pământul este dominat de aceste patru întărituri spirituale: crimă, vrăjitorie, curvie și hoție.

Ceilalți oameni, cari n'au fost uciși de aceste urgii, nu s'au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine dracilor și idolilor de aur, de argint, de aramă, de piatră și de lemn, cari

nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble. Și nu s'au pocăit de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furtișagurile lor. (Apoc. 9.20-21)